

Sygn. akt VI U 51/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 czerwca 2016 roku.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:

Przewodniczący SSR Przemysław Chrzanowski

Protokolant stażysta Patrycja Wielgus

po rozpoznaniu w dniu 20 czerwca 2016 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania P. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...)w W.

o zasiłek chorobowy

1. zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)w W. z dnia (...)roku znak: (...)w ten sposób, że przyznaje P. S. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 21 października 2015 roku do 13 listopada 2015 roku,
2. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)w W. na rzecz P. S. kwotę 360 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt VI U 51/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia (...)roku, znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...)w W. odmówił ubezpieczonemu P. S. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 21 października 2015 roku do 13 listopada 2015 roku. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy podał, że w zaświadczeniu lekarskim wskazano, że ubezpieczony w okresie od 21 października 2015 roku do 13 listopada 2015 roku powinien leżeć, jednak - w ramach kontroli - ZUS stwierdził, że dnia 3 listopada 2015 roku ubezpieczonego nie było w domu. Jednocześnie organ uznał, że ubezpieczony nie zdołał wykazać, że w tym dniu był u lekarza, wobec czego organ rentowy uznał, że ubezpieczony nie wykorzystywał zwolnienia zgodnie z jego celem.

(decyzja z dnia 10.12.2015r. – k. 1 akt rentowych)

Od powyższej decyzji P. S. wniósł odwołanie, w którym wniósł o zmianę decyzji i przyznanie mu prawa do zasiłku chorobowego za wskazany w niej okres. W uzasadnieniu swego stanowiska odwołujący podał, że dnia 3 listopada 2015 roku udał się po odbiór wyników badania, które to wyniki były mu niezbędne na dzień następnego, kiedy to miał mieć kontrolną wizytę u lekarza. Odwołujący dodał, że poza dniami: 22 października 2015 roku, 3 listopada 2015 roku i 4 listopada 2015 roku, kiedy to miał badania, odbierał ich wyniki oraz miał wizytę lekarską, nie opuszczał domu.

(odwołanie – k. 1 – 3)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu swego stanowiska organ powtórzył argumentację z uzasadnienia skarżonej decyzji.

(odpowiedź na odwołanie – k. 7 – 7 verte)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołujący P. S. był niezdolny do pracy w okresie od dnia 21 października 2015 roku do dnia 13 listopada 2015 roku. W wystawionym na ten okres zwolnieniu lekarskim lekarz zaznaczył, iż odwołujący powinien leżeć.

(dowód: zaświadczenie lekarskie – k. 2 akt rentowych)

Dnia 3 listopada 2015 roku ZUS przeprowadził kontrolę wykorzystywania przez odwołującego zwolnienia lekarskiego. W tym dniu nie zastano odwołującego w domu, jego żona zaś powiedziała, że udał się on na wizytę lekarską. W rzeczywistości jednak odwołujący nie był tego dnia na wizycie lekarskiej, lecz odbierał wyniki badania USG Doppler tętnic dogłowych. Badanie to zostało zlecone odwołującemu przez lekarza wystawiającego zwolnienie lekarskie i było mu potrzebne na dzień następny, kiedy to o 08:30 odwołujący miał wizytę lekarską u tego samego lekarza.

P. S. powiadomił pismem z dnia 25 listopada 2015 roku organ rentowy o tym, iż dnia 3 listopada 2015 roku musiał odebrać wyniki badań.

(dowód: zeznania świadka E. S., zeznania odwołującego P. S., zestawienie wizyt lekarskich – k. 6 akt rentowych, podsumowanie wizyty lekarskiej z dnia 21.10.2015r. – k. 6, pismo odwołującego z dnia 25.11.2015r. – k. 5 akt rentowych)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wskazanych wyżej dowodów, w tym dowodów z dokumentów zawartych w aktach organu rentowego, których prawdziwość nie była kwestionowana przez strony w toku postępowania.

Strony nie wnosiły o uzupełnienie materiału dowodowego (k. 26).

Sąd zważył, co następuje:

W przedmiotowej sprawie zaskarżoną decyzją z dnia 10 grudnia 2015 roku organ rentowy odmówił odwołującemu prawa do zasiłku chorobowego w związku z uznaniem, iż odwołujący wykorzystywał zwolnienie lekarskie niezgodnie z jego celem.

Podstawą dla wydania zaskarżonej decyzji jest regulacja z art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tekst jednolity – Dz. U. z 2016 roku, poz. 372; dalej jako: ustawa zasiłkowa). Ubezpieczony wykonujący w okresie orzeczonej niezdolności do pracy pracę zarobkową lub wykorzystujący zwolnienie od pracy w sposób niezgodny z celem tego zwolnienia traci prawo do zasiłku chorobowego za cały okres tego zwolnienia. Organ rentowy uznał w niniejszej sprawie, że odwołujący wykorzystywał zwolnienie lekarskie niezgodnie z jego celem, ponieważ w dniu 3 listopada 2015 roku nie był on obecny w domu, pomimo wskazania w zaświadczeniu lekarskim, że w całym okresie niezdolności do pracy powinien leżeć.

Z ustalonego w niniejszej sprawie stanu faktycznego wynika, że odwołujący miał wskazanie w zaświadczeniu lekarskim, że powinien leżeć w okresie swej niezdolności do pracy. Jednak dnia 3 listopada 2015 roku musiał odebrać wyniki badań USG Doppler tętnic dogłowych, które to wyniki były konieczne w celu przedstawienia ich na wizycie lekarskiej w dniu następnym. Warto w tym miejscu wskazać, że jako niezgodne z celem zwolnienia lekarskiego należy uznać wszelkie zachowania, które mogą spowodować pogorszenie się stanu zdrowia osoby niezdolnej do pracy. Wobec tego, jeśli w treści zaświadczenia lekarskiego wskazano, że chory powinien leżeć, to opuszczanie przez niego domu w celach niezwiązanych z jego leczeniem musi być uznane za zachowanie niezgodne z celem zwolnienia lekarskiego. Należy jednak podkreślić, że chodzić tu będzie o opuszczanie domu w celach niezwiązanych z leczeniem chorego,

nie sposób bowiem odmówić mu prawa do przebywania poza domem, gdy stawia się np. na wizycie lekarskiej. Wizyta lekarska ma bowiem służyć właśnie osiągnięciu celu zwolnienia lekarskiego, a więc odzyskaniu zdolności do pracy przez chorego. Wobec tego wszelkie zachowania chorego związane z procesem jego leczenia należy uznać za zachowania zgodne z celem zwolnienia lekarskiego. Jak już wyżej wskazano, odwołujący opuścił dom dnia 3 listopada 2015 roku po to, aby odebrać wyniki badań niezbędne do dalszego, prawidłowego prowadzenia procesu jego leczenia. Zachowanie odwołującego należy więc uznać za pozostające w zgodzie z celem zwolnienia lekarskiego, przyczyniło się ono bowiem do prawidłowego przebiegu procesu leczenia. Tym samym nie można uznać, że stanowiło ono wykorzystywanie tego zwolnienia niezgodnie z jego celem.

Reasumując, należy uznać, że w niniejszej sprawie zachowanie odwołującego, polegające na opuszczeniu domu w celu odebrania wyników badania zleconego przez lekarza prowadzącego, nie może być uznane za wykorzystywanie zwolnienia lekarskiego niezgodnie z jego celem i brak jest zatem spełnienia przesłanki odmowy prawa do zasiłku chorobowego z art. 17 ust. 1 ustawy zasiłkowej.

Z tych względów, na podstawie art. 477⁽⁽¹⁴⁾⁾ § 2 k.p.c. i w/w przepisów, Sąd zmienia w całości zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)w W. z dnia (...)roku znak: (...)w ten sposób, że przyznaje P. S. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 21 października 2015 roku do 13 listopada 2015 roku.

Sąd orzeka o kosztach procesu na podstawie żądania pełnomocnika odwołującego oraz obowiązującej regulacji zawartej w § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 poz. 1804).